

ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม

ว่าด้วยการลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการ

พ.ศ. ๒๕๒๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการ พ.ศ. ๒๕๒๘”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับทหารที่ ๕/๙๑๐๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่าด้วยระเบียบการลงอาชญาทหารขาดหนีราชการ

๓.๒ คำสั่งทหารที่ ๒๑๙/๑๓๙๑๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๙ เรื่องแก้ไขข้อบังคับทหาร ฯ

๓.๓ คำสั่งทหารที่ ๔๖/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เรื่องแก้ไขข้อบังคับทหาร ฯ

๓.๔ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วย ระเบียบการลงอาชญาทหารขาดหนีราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบังคับนี้

๔.๑ “ทหาร” หมายความว่า ทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

๔.๒ “**ทัณฑ์**” หมายความว่า ทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร

๔.๓ “**ในเวลาไม่ปกติ**” หมายความว่า ในเวลาที่มีการรบ สถานะสงคราม หรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

๔.๔ “**ในเวลาปกติ**” หมายความว่า เวลานั้นที่ไม่ได้มีการรบ สถานะสงคราม หรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

๔.๕ “**ขาดราชการ**” หมายความว่า ขาดจากหน้าที่ราชการดังต่อไปนี้

๔.๕.๑ ขาดไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชศัตรู หรือ

๔.๕.๒ ขาดไม่ถึง ๓ วัน ในเวลาไม่ปกติ หรือ

๔.๕.๓ ขาดโดยมิได้รับอนุญาต หรือเมื่อพ้นกำหนดอนุญาตลาในเวลา ปกติยังไม่ถึง ๑๕ วัน

๔.๖ “**หนีราชการ**” หมายความว่า ขาดจากหน้าที่ราชการดังต่อไปนี้

๔.๖.๑ ขาด ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชศัตรู หรือ

๔.๖.๒ ขาด ๓ วัน ในเวลาไม่ปกติ หรือ

๔.๖.๓ ขาดโดยมิได้รับอนุญาต หรือเมื่อพ้นกำหนดอนุญาตลาในเวลา ปกติ ๑๕ วัน หรือ

๔.๖.๔ ขาดโดยเจตนาจะหลีกเลี่ยงจากราชการ ตามคำสั่งให้เคลื่อน กำลังทหาร ทางบก ทางเรือ หรือทางอากาศไปจากที่ตั้ง หรือคำสั่งเรียกระดมพล

ข้อ ๕. การลงทัณฑ์ตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงทัณฑ์ได้แต่ครั้งที่ขาด ราชการ หรือหนีราชการตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดทัณฑ์ สูงสุดตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร

ข้อ ๖. การนับครั้งขาดราชการ หรือหนีราชการ และการคำนวณวันลงทัณฑ์ ให้ถือ เกณฑ์ดังนี้

๖.๑ ถ้าหนีราชการให้นับครั้งเฉพาะในการหนีราชการ

๖.๒ ถ้าขาดราชการให้นับครั้งที่หนีราชการรวมกับครั้งที่ขาดราชการด้วย

๖.๓ การขาดราชการไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมง ในเวลาปกติ ไม่ให้นับเป็นครั้งและไม่ ต้องลงทัณฑ์ตามข้อบังคับนี้

๖.๔ การคำนวณวันลงทัณฑ์ ถ้ามีเศษของวันให้ตัดออก

ข้อ ๗. ทหารซึ่งขาดราชการ หรือหนีราชการในเวลาปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๗.๑ ขาดราชการแล้วกลับเอง

ครั้งที่ ๑ ทำทัณฑ์กรรมไม่เกิน ๓ วัน

ครั้งที่ ๒ ชั่งกึ่งจำนวนวันที่ขาดราชการ

ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป ชั่งเท่าจำนวนวันที่ขาดราชการ

๗.๒ หนีราชการแล้วกลับเอง

ครั้งที่ ๑ จำขัง ๑ ใน ๔ ของจำนวนวันที่หนีราชการ

ครั้งที่ ๒ จำขัง กึ่งจำนวนวันที่หนีราชการ

ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป จำขังเท่าจำนวนวันที่หนีราชการ

๗.๓ ขาดราชการ หรือหนีราชการแล้วถูกจับตัวส่ง

ถ้าต้องมีผู้ติดตามจับตัวส่งหรือเจ้าพนักงานจับตัวส่ง ให้ลงทัณฑ์สองเท่าของอัตราที่กำหนดไว้ใน ๗.๑ หรือ ๗.๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘. ทหารซึ่งขาดราชการในเวลาไม่ปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๘.๑ ครั้งที่ ๑ ชั่งเท่าจำนวนวันที่ขาด

๘.๒ ครั้งที่ ๒ ชั่งสองเท่าของจำนวนวันที่ขาด

๘.๓ ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา ลงทัณฑ์ชั่งตาม

สมควรแก่ความผิด แต่ทัณฑ์ที่จะลงต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ใน ๘.๒

ข้อ ๙. ทหารซึ่งหนีราชการในเวลาไม่ปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๙.๑ ครั้งที่ ๑ ไม่เกิน ๓๐ วัน ถ้ากลับเองให้ลงทัณฑ์จำขังเท่าจำนวนวันที่หนี ถ้าถูกจับตัวส่งให้ลงทัณฑ์จำขังสองเท่าของจำนวนวันที่หนี

๙.๒ ครั้งที่ ๑ เกินกว่า ๓๐ วัน หรือครั้งที่ ๒ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวผู้นั้นไปฟ้องศาลเว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรได้รับความปรานีเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงทัณฑ์ตามสมควรแก่ความผิด แต่ทัณฑ์ที่จะลงต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ใน ๙.๑

๙.๓ ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป หรือหนีราชการโดยเจตนาจะหลีกเลี่ยงจากราชการตามคำสั่งให้เคลื่อนกำลังทหารทางบก ทางเรือ หรือทางอากาศไปจากที่ตั้งกิติ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวผู้นั้นไปฟ้องศาล

ข้อ ๑๐. ทหารซึ่งหนีราชการในกรณีต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวไปฟ้องศาล

๑๐.๑ เมื่อคำนวณวันลงทัณฑ์จะต้องรับทัณฑ์จำขังเกินกว่า ๖ เดือน หรือ

๑๐.๒ หนีราชการไปแล้วมีข้อหาว่าได้กระทำความผิดในทางอาญาอย่างอื่นรวม

อยู่ด้วย

ข้อ ๑๑. ทหารซึ่งหนีราชการจนคดีขาดอายุความสำหรับความผิดฐานหนีราชการแล้ว ให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ หรือพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร โดยไม่ต้องสั่งลงทัณฑ์

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับสำหรับผู้ซึ่งหนีราชการจนคดีขาดอายุความสำหรับความผิดฐานหนีราชการแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชายังมีได้ดำเนินการลงทัณฑ์ หรือลงทัณฑ์แล้วแต่ผู้กระทำความผิดยังรับทัณฑ์ไม่ครบกำหนดด้วย

ข้อ ๑๒. ทหารกองเกินหรือทหารกองหนุนซึ่งเข้ารับราชการในการระดมพล ถ้าขาดราชการ หรือหนีราชการ ให้ลงทัณฑ์ตามข้อ ๕, ข้อ ๖, ข้อ ๗, ข้อ ๘ และข้อ ๙ โดยอนุโลม หากเข้ารับราชการในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร หรือเพื่อทดลองความพร้อม ถ้าขาดราชการหรือหนีราชการ ให้ลงทัณฑ์เช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง แต่ไม่เกินกว่า ๓ เดือน

แต่ถ้าหลีกเลี่ยง หรือขัดขืนไม่เข้ารับราชการทหารในการระดมพล หรือในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร เพื่อทดลองความพร้อม อันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารซึ่งต้องดำเนินคดีในชั้นศาล ผู้บังคับบัญชาจะลงทัณฑ์ตามข้อบังคับนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๘

(ลงชื่อ) พลเอก ป. ดิถสุลานนท์

(เปรม ดิถสุลานนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

หมายเหตุ หลักการและเหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับนี้ คือ ปรับปรุงข้อบังคับทหารว่าด้วยระเบียบการลงอาญาทหารขาดหนีราชการ ที่ ๕/๙๑๐๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งทหาร ฯ และข้อบังคับอีก ๓ ฉบับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.๒๕๒๖ จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้